Železnorudský zpravodaj

Uvnitř si přečtete: Laureáti 2018 • Zápis do MŠ • Zprávičky ze školky • Ředitelský šuplík • NÁRODNÍ LISTY - historie • Pokračování rozhovoru s panem M. Vonáskem • Zápisní knihy z Jezerní myslivny • ITC informuje

MĚSÍČNÍK MĚSTA ROČNÍK XVIII DUBEN 2018 ZDARMA www.zeleznaruda.cz

Významné ocenění starosty Železné Rudy pana Michala Šnebergra

V pondělí 19. března 2018 proběhlo slavnostní předávání ceny Brückenbauer – Stavitel mostů 2018 v Centru Bavaria Bohemia (CeBB) v hornofalckém městečku Schönsee. Cenu v Kategorii osobnosti obdržel i dlouholetý starosta Města Železná Ruda, pan Michal Šnebergr.

Cena „Brückenbauer – Stavitel mostů“, která byla poprvé udělena v roce 2007, vyznamenává občany a instituce za jejich neúnavnou práci, která významně přispívá k porozumění mezi českými a bavorskými sousedními regiony a bývá často vykonávána v rámci čestného úřadu. Letos byla navíc předána jedna cena v kategorii hospodářství a dvě čestné ceny. Spolek Bavaria Bohemia e. V., zřizovatelský spolek Centra Bavaria Bohemia (CeBB) uděloval tuto cenu již po dvanácté.

„Cenu jsem získal také díky mému působení na Železnorudsku a samozřejmě i díky době, ve které žijeme. Pád „železné opony“, vstup do EU a přistoupení k Schengenské dohodě, to jsou základní předpoklady k tomu, aby se mohly dále rozvíjet česko-bavorské vztahy,“ říká starosta Železné Rudy Michal Šnebergr a dodává: „Samozřejmě bych chtěl poděkovat i řadě svých přátel, kteří aktivně podporují vstřícné a kamarádské vztahy se sousedy ve spolcích a organizacích, jako jsou Železnorudský klub, hasiči, fotbalisté, Kulturní sdružení přes hranici, Železnorudský smíšený sbor a vlastně skoro všichni železnorudští občané. A také děkuji všem, kteří udržují dobré sousedské vztahy se sousedními Bavory.“

Udělování cen proběhlo letos v rámci projektu Kultur ohne Grenzen – Kultura bez hranic – Setkávání Čechy Bavorsko 2018, který je podpořen Česko-německým fondem budoucnosti (ČNFB). Předávání cen se zúčastnili i významní hosté v čele s generální konzulkou ČR v Mnichově Kristinou Larischovou a jednateli Česko-německého fondu budoucnosti Petrou Erbergerovou a Tomášem Jelínkem. Setkání byl přítomen i Mons. Tomáš Holub, biskup plzeňský. Za Plzeňský kraj se předávání cen zúčastnil náměstek hejtmana Vladislav Vilímec. Z bavorské strany přijali pozvání vedoucí Bavorského zastoupení v Praze Hannes Lachmann a prezidentka Euregia Egrensis, paní Birgit Seelbinderová a za hostitele předseda okresního úřadu Schwandorf Thomas Ebeling.

Patronát nad touto významnou společenskou událostí převzala letos společnost OVEG GmbH (Východobavorská energetická společnost), hodnotné ceny ze skla vyrobila firma Irlbacher-Blickpunkt Glas GmbH ze Schönsee.

Převzato z měsíčníku Rozhled – 4/2018

Laureáti 2018

Kategorie kulturní iniciativy / partnerské projekty

Partnerství Landkreismusikschule Cham,
ZUŠ Klatovy a ZUŠ Domažlice
Česká škola v Řezně

Kategorie osobnosti

František Kubů, Prachatice
Dana Pflaum, Weiherhammer
Herbert Pöhnl, Viechtach
Michal Šnebergr, Železná Ruda

Kategorie Hospodářství

Obchodní a průmyslová komora Řezno

Čestná cena

Emilia Müller / Daniel Herman

Vítáme olympionika Jakše

ZÁPIS DO MATEŘSKÉ ŠKOLY NA ŠKOLNÍ ROK 2018 - 2019

Základní škola a Mateřská škola Karla Klostermanna v Železné Rudě oznamuje, že se bude konat

ve středu 2. května 2018 od 8. 30 - 11. 00 hodin
a
ve čtvrtek 3. května 2018 od 13. 00 - 15. 00 hodin

zápis nových dětí na školní rok 2018 / 2019

do Mateřské školy v Železné Rudě v budově MŠ, Sportovní 60.

K zápisu je nutné vzít s sebou občanský průkaz zákonného zástupce dítěte, rodný list dítěte, u cizích státních příslušníků doklad o trvalém pobytu v ČR.

Děti z mateřské školy vyrobily pro nové kamarády drobné dárečky.

Těšíme se na Vás.

☺ Zprávičky ze školky ☺

I když jsme si letošní zimu ve školce dostatečně užili, nemohli jsme se také zároveň dočkat příchodu jara. V rámci her a dopoledních činností jsme zahájili „vyhánění zimy“ nejen formou odstranění zimní výzdoby a dětských výtvorů z prostor tříd i šaten, ale také novými jarními písněmi a říkadly, honičkou jara a zimy, či hrou na jejich přetahování o vládu v přírodě a to symbolickým přetahováním lana. Zpočátku to vypadalo, jako venku za okny. Chvíli vyhrávalo jaro, na chvíli se vrátila zima.

Jako každý rok, i letos měli rodiče možnost využít nabídku screeningu zraku předškolních dětí, které proběhlo v prostorách školky dne 20. března. O dva dny později byla připravena pro rodiče a jejich ratolesti tradiční „Velikonoční dílna“ a to ve čtvrtek 22. března v Eko-dílně mateřské školy. O nabídnutou akci školky měli letos rodiče velký zájem, jak o tom vypovídala vysoká účast. Děti si se svými rodiči společně vyrobili papírovou slepičku, která původně měla být jako velikonoční dekorace, kterou si společně odnesou domů. Dětská fantazie však nezná meze, a tak v jednu chvíli se ze slepice stala loutka na ruku či slušivý „jarní klobouk“. Dílnu připravila paní učitelka Amortová.

Kouzelnické představení

Dárky od kouzelníka

I další akce byla pro děti velmi zajímavá a stala se jejich dalším emočním zážitkem. V úterý 27. března přijel do školky kouzelník, mistr Waldini. Celé jeho představení doprovázely vzdechy údivů dětí, úsměvy na tváři a dlouhý potlesk. Největší radost měly děti z vykouzlení živé hrdličky. Závěrem svého magického představení potěšil kouzelník děti malým dárkem, balonkem ve tvaru různých zvířátek a věcí.

Naše předškolní děti ze třídy Čmeláků se chystají k zápisu do první třídy místní Základní školy Karla Klostermanna, který proběhne 9. a 10. dubna. Naopak na nové malé kamarády do školky se těšíme začátkem května, kdy bude probíhat zápis do mateřské školy. Přesněji 2. a 3. května (viz webové stránky školy).

Na webových stránkách školy v sekci mateřská škola byla také obnovena fotogalerie, kde mohou rodiče nalézt zachycené momenty svých dětí, jak prožívají svůj celodenní pobyt v mateřské škole.

A teď už mě nezbývá jen za všechny děti i zaměstnance ze školky popřát všem hodně jarního sluníčka a pohodové nálady. Takže, jak říkáme s dětmi: „Tralala a vzhůru do jara“.

Za MŠ Monika Najmanová

Kouzelník ve školce

Malování vajíček u Broučků

Tvoření na velikonoční dílně

Výrobky na velikonoční dílně

Malé ohlednutí za Velikonocemi

Takhle se ještě koledovalo o Velikonocích na Špičáku před deseti lety. Jestlipak i letos chodili koledníci? Na snímku koledují Matěj Kořán, Jindra Steuer, Standa Němec, Ondřej Novotný, Maruš Mesaroszová, Vojta Novotný a Martin Richter.

Foto: Václav Zimmerhakl, Špičák

Ředitelský šuplík

OBROVSKÝ ÚSPĚCH SPORTOVNÍCH GYMNASTŮ

Ve středu 28. 3. 2018 se dvacetičlenná skupina železnorudských gymnastek a gymnastů zúčastnila okresního přeboru žactva ve sportovní gymnastice v Klatovech.

Hned počáteční cvičení nejmenších hochů na koberci – Michala Hanzlíka, Marka Homolky, Matyáše Jíchy a Jana Pscheidta – předznamenalo úspěch naší výpravy, chlapci získali 3 desítky, tj. nejvyšší možné ohodnocení!

Poté se předvedly naše nejmenší dívky, třeťačky – Marie Janošíková, Nikola Lehečková, Emma Tobiášová a Linda Vlachová. Zvládly velice dobře všechny naučené sestavy – na lavičce, na hrazdě, na koberci i na bedně – a po jejich dokončení jsme všechny měly dobrý pocit, že to krásně uměly.

Své sestavy zacvičili pěkně i chlapci 4. – 5. třídy – Marek Jícha, Felix Jonathan Kopecký, Šimon Lehký a Šimon Macalík, a po nich i dívky téže kategorie – Karolína Branyšová, Anežka Kopelentová, Anna Lučanová a Anna Topinková.

Nakonec se svými sestavami vystoupily i dívky ze 6. a 7. třídy – Julie Kulhánková, Anička Ngoc Ho Anh, Amálie Pospíchalová a Ema Vanišová. Zacvičily krásně, a tak jim po právu patřil i pohár za nejlepší tým, stejně jako děvčatům ze 3. třídy!

Tento ročník Kocíkova memoriálu byl pro naši školu zatím nejúspěšnější, neboť jsme získali dva poháry za vítězství družstev, 3. místo v jednotlivcích obsadil Šimon Lehký a jeho družstvo se umístilo na stříbrném stupínku.

Chtěla bych touto cestou poděkovat všem účastníkům naší úspěšné výpravy, ale i ostatním gymnastům, kteří se celý rok pilně připravují, dále pak mé díky patří i rodičům, kteří se podíleli na dopravě dětí do Klatov a zpět.

J. Prošková

Na fotografii jsou členky vítězného družstva nejmladší kategorie děvčat.

Školní volejbal ještě žije

Po celoroční přípravě se zúčastnila volejbalová družstva děvčat a chlapců okresního turnaje ve volejbale škol v Klatovech. Chlapci vybojovali třetí místo a děvčata páté místo. Doufáme, že i příští rok se podaří připravit mladé volejbalisty, kteří budou pokračovat ve výborných výkonech. Na fotografii jsou úspěšní železnorudští sportovci.

Ctirad Drahorád

Bájná Stínadla ožila v knihovně

Městská knihovna Železná Ruda

Je to už dlouhých 80 let, kdy příběh kultovního autora uchvacujícího svými knihami generace dětských i pubertálních dušiček spatřil světlo světa. Panu Jaroslavu Foglarovi se podařilo nadchnout příběhy „Rychlých šípů“ statisíce, možná miliony mladých čtenářů milujících dobrodružství a dodnes jeho knížky žijí, jako by je napsal včera. Bájná Stínadla zahalená tajemstvím okouzlují prostě pořád. Paní knihovnici nedalo nejmenší námahu upoutat pozornost třeťáků a čtvrťáků, když jim vyprávěla a četla úryvky z prvního dílu asi nejznámější Foglarovy trilogie „Záhada hlavolamu“. Bylo by slyšet špendlík padnout, když dětem líčila ponurou atmosféru křivolakých uliček, tmavých a oprýskaných domů a náměstíček, kde nevíte, co na vás vybafne zpoza rohu. Tak to aspoň prožíval Mirek Dušín se svými kamarády, když přešli Rozdělovací třídu a plížili se královstvím Vontů ke kostelu sv. Jakuba. A co teprve tajemný, místy až mysteriózní příběh Jana Tleskače, který dodnes dojímá nejen děti, ale i mnohé dospělé? Kde se vzal ten tichý, zádumčivý, ale i geniální chlapec a jaké ohromné tajemství ukryl před zraky svých nepřátel? A kam? Proč spadl z ochozu zvonice v kostele? Komu asi vadil kluk, kterého jako dvouletého našli na náměstí ve Stínadlech a který během svého krátkého života neměl jediného přítele. Tenkrát držel něco v ruce… Věc, která hýbala Stínadly i Druhou stranou, stejně jako jeho deník. Doslova každý pátral po hlavolamu, který se zčistajasna objevil nakreslený na jedné zdi. A právě „Ježka v kleci“ dostaly obě třídy jako dárek pro bystré hlavy a šikovné ruce. Sklidil nadšení a ještě na konci besedy se ho podařilo z klece vyndat. Co však skrýval legendární hlavolam, to se musí děti dozvědět z knížky.

Věra Kadlecová, knihovnice

Restaurace Nádraží město Železná Ruda

Nabízíme DOMÁCÍ ČESKOU KUCHYNI za lidové ceny v příjemném prostředí s obsluhou.

POLEDNÍ MENU po - pá od 10.00 - 14.00 hod za 95,-Kč výběr ze tří hotových jídel a polévka dle výběru

Denně ROZVOZY JÍDEL v Železné Rudě a okolí zdarma, objednávky na tel. čísle 776 002 540 do 19:30 hod.

Nabídky jídel na následující den denně kolem 19.00 hod. na našich stránkách – facebook Restaurace Nádraží

Možnost rezervace na různé společenské akce na tel. čísle 776 002 540 p. Kraus

CELOROČNÍ PROVOZ s otvírací dobou od 10.00 – 21.00 hod.
Možnost parkování u restaurace,
vyzvednuti parkovací karty v restauraci
Přímé sportovní přenosy na O2

TĚŠÍME SE NA VAŠI NÁVŠTĚVU

Vážení čtenáři, jaro k nám pomalu zavítalo a tak nastal opět čas úklidu zahrádek. Pokud se chystáte pálit větve, trávu, nebo nějaké dřevo či dřeviny, nezapomeňte na několik zásad. Suchá tráva se nesmí vypalovat plošně! Vždy musí být nejdříve shrabána a až následně může být pod dohledem spálena na hromadě, dostatečně daleko od hořlavých materiálů. Je vhodné mít místo pálení ohraničeno proti rozšíření ohně a zajištěné dostatkem vody, pokud by se pálení přeci jen vymklo kontrole. Dále je vhodné pálení nahlásit. Buď online na adrese: www.paleni.izscr.cz anebo pokud nemáte možnost udělat to prostřednictvím internetu, můžete tak učinit telefonicky na číslo: 950 310 130. Často se tak předejde zbytečným výjezdům, kdy někdo nahlásí toto pálení v domnění, že se jedná o požár.

Během března jsme společně s HZS PS Železná Ruda vyjížděli k těmto událostem:

5. 3. 2018 – Jsme vyjeli s CAS20 Tatra Terrno k pádu lyžaře ze sedačkové lanovky Špičák – Hofmanky. Na místě bylo zjištěno, že došlo k nárazu mladého lyžaře do sloupu sedačkové lanové dráhy poté, co nezvládl sjíždění sjezdovky. Pomohli jsme Horské Službě se zafixováním pacienta a jeho naložením na skútr, který jej dopravil k vozu ZZS Pk Železná Ruda.

7. 3. 2018 – Po poruše sedačkové lanovky Špičák - Pancíř jsme pomohli s transportem 25 dětí do hotelu.

17. 3. 2018 – K dopravní nehodě osobního automobilu jsme vyjeli na Novou Hůrku. Zde řidič na zledovatělé vozovce dostal smyk, vyjel se svým vozem mimo silnici a převrátil se na střechu. Nebylo zapotřebí vyprošťovat, ale nehoda si lehčí zranění vyžádala a tak řidiče odvezla ZZS Pk Železná Ruda k dalšímu ošetření do nemocnice. Byla provedena protipožární opatření, stanice HZS PS Železná Ruda si nehodu dále zajistila a my se vrátili na základnu.

22. 3. 2018 – K další dopravní nehodě jsme vyjeli opět s RZA Ford Ranger na Hojsovu Stráž. Zde řidič po smyku se svým vozem narazil bočně do stromu a při tom došlo ke dvěma lehčím zraněním. Po provedených protipožárních opatřeních a předlékařském ošetření jsme se vrátili.

Hasičský bál

Chtěli bychom poděkovat vám všem za hojnou účast na Hasičském bále, který se opět konal v hotelu Engadin. Krom sponzorů, které jmenujeme níže, také děkujeme p. Černému z hotelu Engadin, který nám opět pomohl zajistit přepravu návštěvníků. Zde je seznam sponzorů, tak jak se nám scházely dary: *Drogerie ALFA, Železářství Zíka, Jednota – COOP, Obchod „N“, Hopsárium Bublina, Cukrárna Sněhurka, Řeznictví Šnebergr, Motorest u Hrachů, Restaurace Elisabeth, Pension Na hranici, Pension Elisabeth, i-Net, Adam Oliver travel, Aneta Švelchová, Lucie Trejbalová, Calcio Bowling Jiří Turner, Autoservis Dalibor Řehulka, Ing. Jan Kořán, COALEX s.r.o., Bufet Kryštof Částka, ZOO AKVA-TYNA, WE LOVE ŠUMAVA – Brož&Brož, KOTIŠ s.r.o., Penzion Böhmerwald, Hotel Kolibřík – Fürstovi, Dopravní Zdravotnická Služba s.r.o. – Jaroš, Nehtové studio LADA, Kosmetické studio Magnolia, Hachovi, Pension N°7, Řeznictví u Jardy – Teršov, Kantnerovi Špičák, Radek Ipser, Penzion u Larvů – Konvalinkovi, Tolar Pavel s manželkou, Simona Soukupová, Beta Sport – p. Snášel*

A ještě jedno speciální poděkování chceme věnovat p. Jaroslavu Součkovi ze Zoo Akva-Tyna, který nám poskytl významnou slevu na krásné akvárium s příslušenstvím, jenž nově zdobí prostory naší klubovny v hasičské zbrojnici.

Text a foto Filip Brož

Kostel Panny Marie z Hvězdy v péči šlechtických rodů

Třetí část

Knížata z rodu Hohenzollern - Sigmaringen

Zhruba na 50. let se dalšími patrony železnorudského kostela stali příslušníci knížecího rodu Hohenzollernů. Do Čech se dostali až v 19. stol., jak o tom píše ve své knize Kleine Geschichte Eisensteins Hans Joachim Häupler: „Už v roce 1839 založil kníže Karl von Hohenzollern – Sigmaringen (1785 – 1853), který se vzdal pruského trůnu ve prospěch svého syna Karla Antona, soukromé rodinné sídlo v Čechách. V soudní dražbě koupil panství Bystřice, Petrovice a Dešenice se šesti soudními lesními hvozdy svobodných králováků (míněny rychty, pozn. překl.) a od knížete Karl Josefa Franze von Palm – Gundelfingen statky Dobříkov, Opálka, Slavíkovice, Malá Buková a Zdeslav. Kníže Karel Anton von Hohenzollern – Sigmaringen (1811 – 1887) odstoupil část německého panství Prusku a rozšířil svůj majetek v Čechách nákupem panství Markt Eisenstein (Železná Ruda) za 228 000 zlatých. Roku1868 přikoupil za 185.000 zlatých panství Debrník a v roce 1872 od firmy Loevi jejich majetek v Bayerisch Einseinsteinu za fantastickou cenu 660 000 zlatých. V zámku v Bystřici na Úhlavě bylo zřízeno hlavní sídlo správy knížecího majetku v Čechách, v Markt Eisensteinu důchodový úřad a v Bayerisch Eisensteinu lesní úřad. … V Markt Eisensteinu byli zároveň až do roku 1922 patronátními pány místního kostela.“

Pod jejich patronací došlo v kostele k několika změnám. V roce 1871 byly od firmy Oliveta zakoupeny varhany v Regenu. Za dva roky pak byla zrušena kamenná hřbitovní zídka kolem kostela. V té době se už několik let pohřbívalo na druhém hřbitově, který se nacházel ve spodní části křížové cesty. Třetí hřbitov (ten současný) byl slavnostně, za účasti různých spolků a obyvatelstva, vysvěcen 13. 10. 1878 farářem Franzem Fleischmannem. Věžní hodiny byly pořízeny v roce 1892.

Další změna proběhla na začátku 20. stol. (asi v roce 1906 nebo 1913). Krov kostela byl zvýšen o 50 cm a vnitřek opatřen rabicovým stropem.

V brožuře Hanse Michala Die Eisensteiner Kirche se dočteme, že světová válka (1914 – 1918) přinesla rekvizici tří zvonů (pořízených už v roce 1788). Došlo k tomu 18. října 1915.

Hned po skončení 1. světové války inicioval děkan Andreas Ulovec (farář v Železné Rudě) sbírku na pořízení tří nových zvonů. Ke slavnostní instalaci došlo 15. 10. 1922. Z té doby se dodnes ve věži dochoval jen zvon sv. Josefa. Na reliéfu uprostřed pláště zvonu je sv. Josef s Ježíškem v náručí a s lilií v ruce. Ve stejné rovině se nachází dvojverší: „Byl jsem zasvěcen věrným duším po těžkých časech války a utrpení.“ Nápis na spodní obrubě: „1922 mě ulil Richard Herold z Chomutova.“ Texty jsou v němčině.

Zatímco v Bavorsku si tento knížecí rod udržel svůj majetek bez problémů ze strany státu až do současné doby, v Čechách tomu bylo jinak. H. J. Häupler uvádí: „… v Čechách mu byla po půdní reformě v roce 1919 značná část majetku za skromné odstupné vyvlastněna, celý zbytek pak v roce 1945 jakožto říšský majetek bez náhrady zabaven. Celkově ztratili Hohenzollernové asi 2/3 veškerého území.“

Lidmila Kovácsová, kostelnice

Ročník padesátý čtvrtý.

Číslo 64.

NÁRODNÍ LISTY.

...co tehdy psaly Národní Listy o Šumavě...

Nový hotel na Špičáku u Eisensteinu

Národní Listy, dne 11. 3. 1891

V době poslední obrací se vším právem pozornost obecenstva cestujícího i občerstvení ve zdravém horském vzduchu hledajícího k naší čarokrásné Šumavě. Co rok vzmáhá se počet navštěvovatelů této krásné části naší vlasti, a přicházejí i hosté z daleké ciziny, kteří v některých lázních českých v léčení se nacházeli a na zpáteční své cestě k delšímu nebo kratšímu pobytu na Šumavu se uchylují. Poměry místní jsou ovšem na Šumavě stále ještě dosti primitivní. Každý přítel cestování, zároveň pak moderního zařízení tudíž se zájmem uvítá podnik, který loňského roku na Špičáku u Eisensteinu byl založen a v letošním období letním svému účelu bude odevzdán. Jest to vším pohodlím opatřený výstavný hotel, umístěný v samém lůně nejromantičtější snad krajiny šumavské. Hotel, jejž zbudovali známí architekti pražští, bratří Rixiové, tvoří dnes již rozsáhlou budovu, která každým následujícím rokem bude ještě více rozšiřována. Svou výhodnou polohou i praktickým zařízením zaručuje podnik tento nejen příležitost k příjemnému a pohodlnému letnímu pobytu v nejrozkošnějším středisku Šumavy poblíže známých a čelných cest turistických, nýbrž bude mimo to poskytovati i rekonvalescentům z různých lázní sem zavítavším příležitost k náležitému zotaveni

se. Špičák jest bezprostřední stanicí státní dráhy Plzeň – Eisensteinské, od kteréžto stanice jest nově vystavený hotel sotva 10 min. vzdálen. Budova poskytující překrásnou vyhlídku do celého údolí eisensteinského až za pomezí bavorské, chráněna jest polohou svou úplně proti západním a severním větrům, leží bezprostředně na pokraji lesa a na cestě vedoucí k jezerům. Místo jest tedy šťastně voleno a jest známo, že rok od roku návštěva právě této krajiny stoupá. Lze tudíž nový podnik jen vítati. Přihlášky na letní byty, z nichž velká část jest již zadána, přijímají majitelé hotelu bratři Rixy v Praze, v Školské ulici čís. 26 nové.

Josef Růžička, Plzeň

gabreta-bayerwald@email.cz

Velikonoční koncert

Moniky Najmanové (zpěv a housle) za varhanního doprovodu paní Jany Havlíčkové byl uspořádán ITC již potřetí. Ve vznešeném prostředí kostela Panny Marie Pomocné z Hvězdy zazněla díla starých mistrů – Dvořáka, Handela, Mozarta, Bacha aj. Návštěvníci zaplnili celý kostel. Obě umělkyně musely přidat další skladby, a když po koncertě sestoupily z kůru, odměnou jim byl velký potlesk přítomných posluchačů. Děkujeme za krásný umělecký zážitek.

Redakce ŽZ

Vydal jsem nařízení – „3 trička, trenky, ponožky, plavky, ručník a tím to končí,“ říká Michal Vonásek.

ROZHOVOR

Třetí část rozhovoru s panem Michalem Vonáskem o jeho cestě po Mascarénských ostrovech, jak se balí pidizavazadlo a co je to „popelka Mascarén“.

Železnorudský Zpravodaj: A jakou další zajímavost jste na Rodrigues navštívili?

Michal Vonásek: Krasovou jeskyni, ve které nebyla moc zima, 25 st. C. Bohužel zásahem člověka se stalo to, že krápníky již více nerostou. Škoda. Jinak ostrůvek má problém s pitnou vodou, respektive s vodou vůbec…

ŽZ: Ano, ale to má dneska skoro každý, bohužel…a co pláže na Rodrigues? Jsou tam?

MV: Nádherné… opět jsme navštívili jednu z nejkrásnějších pláží na světě… a zase tam nikdo nebyl. Jen rybář. Bílý písek mezi skalami, prostě pohádka.

ŽZ: …vy jste chlapci hotoví Beach Boys… sjíždíte nejkrásnější pláže světa. Takže jste prostě byli sami, spokojeni na ostrově, nadšeni klidem a pohodou Rodrigues. A co ostrované, jací jsou?

MV: Poměrně chudí. Žijí asi tak, jako se žilo zde, někdy ve 40. letech minulého století. Jsou to zemědělci, všude jsou kravky, telátka, slípky s kuřaty… pro nás idyla. Zásobování ostrůvku se odvíjí lodní dopravou z Mauricia. V zemědělství jsou však soběstační.

ŽZ: A co internet? Mají?

MV: To ano, ten byl všude, ale pomalý.

ŽZ: A jaká je tam měna?

MV: Stejná jako na Mauriciu, takže mauricijská rupie. Ty dva ostrovy spolu soupeří, Mauricius je nepoměrně bohatší. Ale společné mají to, že jsou tam nesmírně přátelští domorodci.

ŽZ: A jak jsou na tom s náboženstvím?

MV: Míchá se tam všechno dohromady. Naprosto bez problémů, žádné rozepře… naprosto nevídané pro Evropana…

ŽZ: Asi to bude tím, že ostrov je tak malý, a všude kolem široširý oceán, že když se vzájemně pozabíjejí, tak bude ostrov pustý. A to asi nechtějí…tak co bylo dál? Po Rodrigues?

MV: Letěli jsme zpět na Mauricius a pak na Réunion. Poslední destinace. Opět nádherný ostrov. Ovšem patří k Francii, takže jsme vlastně přiletěli do EU. A bylo to poznat.

ŽZ: Ano? Pro vás asi nezvyk po pár týdnech…

MV: Supermarkety, moderní města. To se nám až tak nelíbilo. Ale to se nedá nic dělat. Platili jsme v Eurech a telefonovali domů jako z EU. Malinko jsme měli problém s nalezením ubytování. Dvě hodiny jsme běhali po městečku a hledali náš objednaný penzion. Prý chyba v mapách Google. No..každý se splete…

ŽZ: Ale nakonec jste to zvládli…večer...paní domácí už snad spala?

MV: No byla už v noční košili, ale otevřela nám…bylo už okolo desáté.

ŽZ: Viděla dva ztroskotance z Evropy, tak se jí vás zželelo…

MV: Asi jo. A byla úžasně příjemná, vstřícná. Mluvila trochu anglicky, penzionek byl čisťounký. Měla tam asi 30 druhů rumu, protože do něj nakládala všechno možné – ovoce, květiny… Povinně jsme koštovali každý večer.

Michal Vonásek
- *Narozen v Plané u Mariánských Lázní*
- *Žije v Železné Rudě od 2 let*
- *Má osmiletého syna Lukyho*
- *Sportovec – lyžař, cestovatel*

ŽZ: A kromě popíjení rumu jste se věnovali čemu?

MV: No, koupání už ne. Spíše turistice. Pláže tam jsou, ale jsou tam i žraloci. A obrovské vlny. Ostrov je dosti otevřený oceánu.

ŽZ: Takže turistika, příroda, nějaké výšlapy?

MV: Jsou tam strmé hory a hodně zeleně. Je to u obratníku Kozoroha.

ŽZ: Takže deště, teplo?

MV: Takové …pořád jaro. Asi jako na Madeiře.

ŽZ: Bylo tam hodně turistů?

MV: V tomto období ne, ale jinak se tam z Evropy dost jezdí.

ŽZ: A co ta turistika? Jak jste si ji užili?

MV: Hodně nás zaujaly vrcholy. Nejvyšší má přes tři tisíce metrů. Tam jsem vystoupal já. Mám to rád. Trasy turistické jsou krásně označené. Jsou tam chaty i bivaky. Vnitřek ostrova je prostě krásný. Museli jsme vstát ve tři ráno, protože ve 12.00 v poledne se vrcholy zatáhnou do mlhy. Chtěl jsem to zvládnout za jeden den. A podařilo se. Potkával jsem tam spoustu sportovců, kteří si trénovali kondici.

ŽZ: No ty jsi výkonný sportovec.

MV: Paní domácí mě ani nevěřila, že jsem byl na vrcholu. Normálně tam lidé vždy přespí v chatě a pak jdou druhý den zpět.

ŽZ: Takže jsi tam běhal každý den nahoru a dolů?

MV: Ne ne, další krásná atrakce na Réunion jsou vodopády. Je to země vodopádů. A dále jsme navštívili jednu z nejaktivnějších sopek na světě. Pokud je to zrovna dovolené a nic nechrlí. Krajina připomíná Mars. Nic tam neroste, všude je láva. Lávové pole.

ŽZ: A je to nějak seismicky kontrolované? Je to bezpečné?

MV: Stoprocentně. Stále tam lítal vrtulník, občas přistál, vystoupili nějací uniformovaní lidé, něco tam dělali, pak zase nastoupili a stále dokola…

ŽZ: Ptám se proto, že nedávno chrlila sopka na Bali, a když jsme tam před lety byli my, tak vypadala, že už se nikdy neprobudí k životu. A vida, už je tam evakuace. Ale ta tvoje sopka, ta je „unijní“, tak ta bude pod kontrolou Bruselu?

Pokračování na straně 10

Dokončení ze strany 9

MV: smích… Pak se mě podařilo navštívit lávový tunel.

ŽZ: Aha? A jak to vznikne? Magma vyrobí tunel či co?

MV: Tak nějak. Je to prostě hezký a já jsem to našel. Není to nijak označené. Hledal jsem to asi hodinu. Vlezl jsem dovnitř, šel jsem asi 50 m a pak jsem se vrátil.

ŽZ: Ty jsi úplný geolog…

MV: Já jsem o tom četl. Tak jsem to hledal. Cestovky ti dají helmu, svítilnu a zaplatíš velký peníze…

ŽZ:…zatímco ty jsi šel v trenkách a bos. A zadarmo.

MV: Přesně tak. Prošel jsem si to, byl jsem na sebe pyšnej, že jsem to našel a viděl. Další zajímavostí byla plantáž vanilky. To mě zaujalo…

ŽZ:…ona nevypadá jako vanilka, že?

MV: Ne, nevypadá jako vanilka. Takový černý lusk je to. Zrání je velmi dlouhý proces a rostlinka se opyluje ručně. Avšak největší producent vanilky je Madagaskar. Tady, na Réunion se plantáže dědí. Vanilku jsem si samozřejmě přivezl. 50 g za 5 Euro. U nás je samozřejmě nepoměrně dražší.

ŽZ: …na vánoce se hodila, že?

MV: Ano, a maminka mě udělala buchtičky s vanilkovým krémem.

ŽZ: Réunionským vanilkovým krémem. Michale, blížíme se ke konci vašeho putování s Mírou Marešem po Mascarénských ostrovech. Který z těch ostrovů by sis vybral? Jeden.

MV: Všechny, ne, tak… Mauricius má malinko mínus, protože nejsem koupací typ. Ale určitě Rodrigues. A pak Réunion. Já jsem ten vysokohorský turista, takže pro mě skvělý.

ŽZ: A vy jste zase z EU, tedy z Réunionu letěli zpátky na Mauricius… trochu komplikované ne?

MV: No, byli jsme vlastně třikrát za měsíc na Mauriciu, kdo tohle může říci? …smích… Zpátky jsme letěli do Vídně. Let do Milána, který měl následovat, jsem už zrušil a kamarádi nás odvezli z Vídně autem domů.

ŽZ: Takže celkem jste tam byli jak dlouho?

MV: Dvacet dva dní.

ŽZ: A v nějakém minulém rozhovoru jsi říkal, že Réunion je tvůj sen. Je to tak?

MV: Ano.

ŽZ: A naplnil se tvůj sen?

MV: Na sto procent!

ŽZ: A další plány?

MV: To je tajné.

ŽZ: A chceš nám prozradit kolik to stálo?

MV: Na jednu stranu dost, ale na druhou málo. Od cestovky je to asi takhle: jeden ostrov je nejméně za 40.000,- Kč, Rodrigues za 60 000,- Kč a Réunion to samé. A nám se to povedlo za 80 000,-. Všechno, komplet.

ŽZ: Tak to je skvělé, to jste šikovní…navíc, splněné sny nepočítáme na peníze… Milý Michale, děkuji Ti za rozhovor a budu se těšit na další cestovatelské zážitky.

Pro ŽZ se ptala Světluše Chabrová

Čtyřkolky v Nýrsku už na konci dubna

I letos proběhne závod čtyřkolek v areálu bývalých kasáren a přilehlých částí, včetně nýrské sjezdovky. Letošní ročník závodů Last Adventure 2018, začne závodem v Nýrsku. Tuto destinaci si naši závodníci pochvalovali jako nejlepší ze všech již pořádaných závodů a proto právě zde celý seriál začneme. Ani tak vyhlášené tratě jako jsou Milovice nebo Dobřany nebyly pro závodníky tak zajímavé, členité a atraktivní jako právě terén zde v Nýrsku. Závod bude začínat odpoledními tréninky 27. 4. 2018 a první startující vyjedou na trať ve 21:30 hod. Do 22:00 hod bude odjeta první večerní etapa ve všech 4 kategoriích. Divácky atraktivní navijákování bude opět k vidění přímo v areálu. Druhý den bude závod pokračovat a končit by měl v odpoledních hodinách. Ředitelství závodu, catering a veškeré ostatní zázemí bude umístěno v kasárnách. Našeho seriálu se v již uplynulých ročnících zúčastnila špička jezdců z celé České republiky, včetně Dakarských specialistů pana Macháčka a Olli Roučkové, kteří v Nýrsku přislíbili účast… Samozřejmostí je, že každý závod, tedy i ten Nýrský, je zabezpečen zdravotní asistencí, technickými i traťovými komisaři na tratích a vším co dané závody musí splňovat, včetně souhlasů všech institucí k uspořádání takových závodů. Za celý realizační tým závodů Last Adventure, chceme poděkovat městu Nýrsko za veškerou podporu a vstřícnost a všem firmám, které se jakýmkoliv způsobem spolupodílejí na našich závodech. Tímto chceme pozvat na tyto závody širokou veřejnost, aby poznala, co vlastně tyto čtyřkolky všechno dokáží, když je vodí takoví jezdci, kteří jedou i nejnáročnější soutěž na světě jako je Dakar. Vstup do areálu je bezplatný a třeba si jen dáte pivko a klobásu a strávíte den jinak, než jste zvyklí.

Václav Polomis, Český Offroad Klub z.s.
http://www.lastadventure.eu

Vzpomínka

Dne 9. 4. 2018 uplynulo 20 let od úmrtí paní

Marie Sádlové,

která žila 27 let v Železné Rudě, v Pancířské ulici. Kdo jste ji znali, vzpomeňte s námi.

Vzpomíná Marie Šperlová a rodina Kašperské Hory

Novinky z Národního parku Šumava

Jelen Standa je v Lánech

Jelen Standa byl úspěšně a bez komplikací převezen z Návštěvnického centra Kvilda do obůrky v Lánech po té, co na konci března shodil paroží. Uspání a převoz zajišťovaly osoby, které k této činnosti mají příslušná oprávnění, a v průběhu převozu jelena kontroloval veterinář. V současnosti je jelen umístěn v aklimatizační obůrce v Lánech. Tímto se naplnila dohoda mezi NP Šumava a Lánskou oborou, kterou zprostředkoval ministr životního prostředí pan Richard Brabec.

Převzato z TZ Správy NP Šumava

Ilustrační foto V. Chabr

Od 1. dubna budou uzavřena všechna informační centra Správy NP Šumava. Za vlky a rysy je ale možné vyrazit

Stejně, jako každý rok, se od 1. do 30. dubna uzavírají všechna informační a návštěvnická centra Národního parku Šumava. Důvodem je nutnost provedení nejrůznějších oprav v těchto zařízeních, absolvování přednášek a nutných školení pracovníků infocenter a také úklid odpadků v některých částech Národního parku, které po sobě zanechali někteří návštěvníci v zimě. **„Uzavřena budou infocentra v Kašperských Horách, na Kvildě, Svinné Ladě, a Stožci. Návštěvnická centra na Kvildě a v Srní budou ale zčásti přístupná. V provozu budou parkoviště a v NC Srní bude možné i nadále pozorovat vlky z lávky nad jejich výběhem a na Kvildě rysy z pozorovacího místa,“** říká vedoucí informačních středisek a středisek environmentální výchovy Martina Kučerová. **„V provozu bude také informační centrum v přeshraničním nádraží v Alžbětíně. Na duben jsme také připravili několik jarních vycházek s poznáváním ptáků a jejich hlasů s ornitology. Kromě těchto zajímavých vycházek zveme na neméně zajímavé komentované doprovody a to do Návštěvnického centra Falkenstein nebo Návštěvnického centra na Kvildě,“** dodává mluvčí NP Šumava Jan Dvořák. Od května budou otevřena o víkendu a o svátcích také sezónní informační střediska Idina Pila, Rokyta, Poledník a Březník, od června již budou otevřena až do září každý den. Přesné otevírací doby všech informačních středisek, návštěvnických center ale také např. sovích voliér najdete na webových stránkách Správy Národního parku Šumava www.npsumava.cz.

Převzato z TZ Správy NP Šumava

Splouvání Vltavy – spuštění registrace

Dne 3. dubna byla spuštěna registrace na splouvání Teplé Vltavy v úseku Soumarský most – Pěkná. Registrovat se můžete zde: http://www.npsumava.cz/cz/1059/1800/clanek/

Bude se splouvat za stejných podmínek jako v předchozích letech. Atraktivní termíny se, stejně jako v předchozích letech, rychle plní, ale stále je dostatek volných míst. Poplatek za splouvání se oproti loňsku nemění.

Zajímavé údaje za rok 2017:
Splulo 2119 lodí
Zákaz splouvání byl 47 dnů
Splouvalo se 163 dnů

Převzato z TZ Správy NP Šumava

Šumavský koutek zoologa

Ledňáček říční – Alcedo foina

Ledňáčka říčního zná z obrázků asi každý, ale málokdo se může pochlubit, že jej v přírodě viděl či dokonce pozoroval při lovu. Je to proto, že ledňáčci jsou poměrně vzácní a plaší ptáci, jejichž výskyt je vázán na břehy čistých potoků a rybníčků. I když jde o jednoho z nejpestřeji zbarvených ptáků, často ve spleti barev břehových porostů unikne naší pozornosti. Ledňáčka není snadné vyfotit, je velmi ostražitý a fotograf musí strávit v úkrytu dlouhé hodiny, nežli ledňáčka vyfotí. Ledňáček loví malé rybky pod vodní hladinou. Nejlepší je přijít včas, zamaskovat se, vyčkat, někdy až několik hodin, až ledňáček navštíví oblíbené loviště a poté udělat potichu fotografie. Pokud je ledňáček u svého loviště vyplašen, pravděpodobně se tam již nevrátí.

Čerpáno z knihy Ivana Lukeše, Okamžiky živé přírody

Foto: Václav Chabr

Zápisní knihy z Jezerní myslivny

Než vás seznámím s tím, kam se poděly zápisní knihy z Jezerní myslivny, připomenu onu myslivnu. Stála kousek od Černého potoka, vytékajícího z Černého jezera. Nejlépe se k ní dostanete od Hamerské cesty. Vede tam neznačená lesní cesta. To místo je asi 150 metrů před mostem přes Černý potok ve směru od Hamrů. Jezerní myslivna se nacházela v nadmořské výšce asi 750 až 775 m. n. m. Dnes jsou zde rozvaliny a zbytky kamenného zdiva.

(Nepleťte si to s bývalými Jezerními chalupami, ty byly o něco výše). Myslivna byla starší než Prokopův hostinec pro dělníky stavějící Špičácký tunel (1874 – 1877). Dokazuje to nejenom první zápis v první dochované knize z 29. 7. 1872, ale i to, že existovala ještě jedna kniha před tou první. Svědčí o tom zápis v druhé knize, kde píše, tehdy již advokát ze Sedlčan, dr. Martínek: „Poprvé byl zde a je podepsán 25. 8. 1857 jakožto septimán z Klatov“.

Jezerní myslivnu (Seeförster) obývali manželé Fischerovi. Pán byl lesníkem a paní se starala o celé hospodářství, ale hlavně o stravování turistů, kteří sem došli. Zprvu to bylo jen občerstvení. Časem, díky zájmu návštěvníků, došlo i na ubytování. Turisté oceňovali zejména kuchařské umění paní lesní. Proslulí byli zejména „jezerní“ pstruzi. A pokud došli, tak se podávaly k jídlu na stůl řízky, šunka, kuřata, slepice, kachny nebo zajíci. K jídlu se pilo dešenické pivo. Nechybělo ani víno. A kávička také byla, i s lívanečky bylo-li to přání hostů.

Žízeň se však nehasila jen pivem, ale i kyselým mlékem. Údajně sem na kávičku k paní lesní chodil Julius Komárek starší. A cesta, po níž chodil, časem se dočkala názvu Kávová. (Na mapách je dosud takto jmenována). Spousta výletníků byla Jezerní myslivnou a jejím okolím natolik okouzlena, že se sem na známá místa i po letech ráda vracela. Z Jezerní myslivny se pravděpodobně chodilo k Černému jezeru podél Černého potoka. Bylo to sice nahoru, ale jen asi 1,5 km. Lepší to měli ti, co chodili od Špičáckého sedla k jezeru a potom dolů k myslivně a dál do Hamrů na vlak. To však mohli chodit až po 20. říjnu 1877, kdy byla slavnostně otevřena železniční trať v úseku Nýrsko – Železná Ruda. Ti, co přišli před tímto časem, museli pěšky nebo povozem do Nýrska. To bylo cestováníčko, co!

Zápisní knihy z Myslivny se dochovaly tři. První je označena „Section Neuern – Spitzberg“ = Sekce Nýrsko – Špičák a jsou v ní zápisy z let 1872 – 1885. Zbylé dvě nesou shodný název „Fremdenbuch Seewald“ = Kniha cizinců a zápisy pocházejí z let 1886 – 1893 a 1893 – 1900.

Nepřetržitě, celých 28 let, se turisté či návštěvníci zapisovali do těchto knih. A paní Fischerová se starala o psací prostředky a inkoust. Většinou byly připraveny. Zároveň jí jespokojení hosté posílali zdarma. Záznamy jsou psány česky i německy. Nejvíce zápisů pochází z Klatovska, Plzně, Domažlic, Prahy, ale i z Moravy. Najdou se zde zápisky ze Slovenska, Bulharska a dokonce z Ameriky. Zápisky jsou většinou psány krásným písmem, někde doplněné obrázky. Záznamy se týkají především návštěv u Černého jezera. Píše se zde o pocitech – co vnímali, co zhlédli turisté a jak to na ně působilo. Nechybí poznámky vlastenecké, humorné, ale i tísnivé či kritické, když se počasí vyřádilo na turistech. Vše ovšem napravilo občerstvení v myslivně. A jak se říká, konec dobrý všechno dobré. Ve všech třech knihách je asi na 5 tisíc záznamů. Některé jsou krásně čitelné, někde ruka pisatele či pisatelky psala značně nečitelně a jsou velmi těžko rozluštitelné. Lepší písmo i podpisy vykazují ženy. Díky jim jsem rozpoznal, že nečitelný podpis patří ke jménu, kde se pod něj čitelně podepsala žena s přídavkem slůvka choť.

V Jezerní myslivně se však lidé jenom nestavěli ohledně odpočinku či občerstvení. Řada z nich se zde i ubytovávala. Někteří zde přespali jednu noc, jiní zde pobyli týden či 14 dní.

Byli však tací, kteří zde byli 2 měsíce (skupina 4 dívek nebo profesor s rodinou z Plzně apod.). V myslivně to prostě žilo, ale jen v období od června do září. Od října do dubna zdejší místo málokdo navštívil. Zimy byly tenkrát o hodně větší i mrazivější. A tak to sem nikoho moc netáhlo.

A co lze v zápisních knihách, například, přečíst? Uvádím přesný opis (možná i s chybami):

„Jako krajina nebeská, krásná jest moje vlast“.

„Buď Šumavo nám hrází“.

„Husův duch a Žižkovy činy, budiž heslem české omladiny“.

„Měj se dobře místo krásné, v němž jest jezero jasné, neradi tě opouštíme neb krásné žes, to víme“.

„Hory milé, hory české. Kdož by vás nenavštívil? Proto i my v dešti a blátě přicachali se pohledem na vás potěšit. Šumavo tys nás přivítala. Zmokli jsme, ale nežť! V myslivně pod jezerem Černým, když jsme celé odpoledne čekali na ukončení deště dne 23. srpna 1872.

„Nehledejme v kraji cizém zábavu, dokud máme českou naší Šumavu“.

„Kdo chce Tebe Pane Bože lépe znát. Nedli krásnou Šumavou tou cestovat“.

„Všude hezky, ale na Šumavě nejkrásněji. Je-li starci cesta velmi obtížná Šumava mu pořád jest radostná“.

„Dňa 12ho aug. 1874 ma čerti prinesli na Čierné Jazero. Janko Milko Pastorček, Slovák jako řepa“.

„Kdo jezerní chce líbat víly, ať šetří dříve svoje síly, a neběží dvanáct hodin sem z Domažlic jedním dnem: puchejře a kuřata na nohách, za každým krokem ach ich ach!!!

„Poslyšte v té vážné době rozloučení moje slova: Ať žije pan lesní Fišer, detto paní Fišerová (rozená Ostatková), která nás tak vzorně v noci na štrapáci uhostila, že si věčný lásky pomník v srdcích našich vystavila“.

„Paříž poučí i baví. Ve Švýcarech příroda obdiv vyvolá. Přijedeš-li však na Šumavu, tu srdce pohnouti neodolá, neb co tu krásy, co tu vnady, jež do duše ti mluví všudy“ (napsala v srpnu 1889 Rosa Čáslavská při zpáteční cestě z Paříže).

A tak by se mohlo pokračovat. Má to však jeden háček, dosud vše nepřečteno a je jich více než v kapse kaček. Dal jsem si však úkol, vše co rozluštím či přečtu, tak přepíši a uchovám pro budoucí. Bude však třeba přeložit a rozluštit německy psané texty. A to neumím.

V zápisních knihách nechybí i podpisy či zápisky osobností tehdejší doby. Podepsali se např.: **Antonín Dvořák, Ferdinand Lachner** (houslista a profesor konzervatoře), **František Ondříček** (houslista a skladatel), **Jaroslav Vrchlický, Sofie Podlipská** (spisovatelka) a její syn **Prokop** (právník a redaktor časopisu Česká revue), **Bohuslav Brauner** (chemik, propagátor fotbalu), **František Raušar** (blovický ředitel školy), **Karel Hostaš** (klatovský starosta a historik), **Antonín Řivnáč** (knihkupec a nakladatel), **Antonín Frič** (profesor zoologie). Dne 15. 8. 1885 jezero i myslivnu navštívili **Arno Juránek a junior** (pozdější propagátor lyžování). Zapsána je i rodina Emila Škody.

A nyní to hlavní. Kde vlastně tyto tři zápisní knihy jsou? Ležely v depozitáři asi dost dlouho.

Nebudu napínat. V Blovicích, v Muzeu jižního Plzeňska. A jak se sem dostaly? Také odpovím. V Blovicích žil a působil **František Raušar**, představitel kulturního a společenského dění.

Působil zde jako učitel, později již jako ředitel Obecných a měšťanských škol v Blovicích. Byl vášnivým cestovatelem. Procestoval celé Čechy i tehdejší Evropu. A ani na cestách nezapomněl na svoji školičku. Vozil plno exponátů a nakonec vzniklo i muzeum. Za jeho působení nebyl ve škole nový směr, který by nevyzkoušel. Pořádal, kromě slavností a dětských her, i školní výlety a to i do nejvzdálenějších míst tehdejší doby. Na Šumavě navštívili Černé i Čertovo jezero, Prácheň, Rábí a Sušici. A odtud se dostal i k Jezerní myslivně, kde několikrát pobyl. A s paní lesní si museli velmi dobře rozumět. Byla to právě paní Fischerová, která zřejmě ke konci svého působení na myslivně předala všechny tři zápisní knihy panu Raušarovi. Udělala to velmi dobře. Věděla, že jestli je někdo, kdo může tyto knihy uchovat, tak je to jedině pan řídící z Blovic. Neznala asi nikoho jiného takového zaměření a tak širokého zájmu. Stalo se tak, že všechny tři knihy byly jednoho dne odvezeny do Blovic. A zde se našly po smrti v pozůstalosti manželů Raušarových. Dědice neměli. A na dlouho, hodně dlouho, se o nich moc nevědělo. Je to i logické. Pozůstalost po jejich „čestném občanovi“ měla jinou pozornost, především tu regionální. Až současní pracovníci muzea vědí, jaký poklad mají, týkajíce se Šumavy. Rozhodně se jedná o jedny z nejstarších zápisních knih prvních turistů Šumavy. A hlavně Černého jezera.

Asi před pěti lety je objevila paní Mgr. Homerová Libuše, archivářka v Státním oblastním archivu v Třeboni. A na 3 x o nich napsala do „Vítaného hosta na Šumavě“. Když jsem tyto články četl v knihovně Nýrska, tak jsem nevěřil tomu, že tak staré knihy někde jsou. A bylo rozhodnuto. V polovině března jsem již seděl v muzeu Blovicka a čekal až pan Červenka, (pracovník muzea) mě přinese tři knihy zápisní z Jezerní myslivny. Nebudu popisovat, co jsem cítil a co mě běželo hlavou. Disciplinovaně jsem nasadil bílé rukavičky a sáhl po první knize. Ona shodou okolností byla i tou první. Otevřel ji a můj zrak spočinul na datu 29. 7. 1872. První zápis této knihy. Skoro 4 hodiny jsem strávil ofocováním všech knih. Je to více jak 450 listů, tj. 900 stránek. Záda bolela, ale stálo to za to. Byl jsem si vědom, že se dotýkám příběhů lidí starých více jak 140 let. Příběhů prvních turistů, kteří obdivovali krásu Černého jezera. Jezera, které velmi dobře znám. A každým rokem ho od roku 1999 pravidelně navštěvuji minimálně 5 x do roka... Za dva dny jsem navštívil místo, kde stála ona myslivna. Kdybych předtím nečetl několik zápisků, tak bych si myslel, že je to „místo bez paměti“. A aby jím nebylo, píšu tyto řádky a představuji si, jak krásné to muselo v té Jezerní myslivně být. Znám pár dochovaných snímků této myslivny i kresbu. Nyní v duchu vidím i jednotlivé ty lidičky, kteří zde byli. Zmizením chalup, chat i dalších tehdejších staveb by neměly zmizet příběhy lidí, kteří této krajině dali paměť. Díky paní Fischerová a pane Raušare, díky všem bývalým i současným pracovníkům Muzea jižního Plzeňska v Blovicích. Paměť do tohota místa se vrátila.

Václav Vetýška
Pramen: Pozůstalost F. Raušara, inv. č. 719, Muzeum jižního Plzeňska v Blovicích

ITC informuje

Akce konané na Železnorudsku

30. 4. 2018 Stavění májky
SDH Železná Ruda/Hasičárna
16.00 – tradiční akce železnorudských hasičů

30. 4. 2018 Stavění májky
SDH Hojsova Stráž/Hasičárna
16.00 – hojsovečtí hasiči pořádají tradiční stavění májky…

5. 5. 2018 Oslavy osvobození
ŽR Klub, město Železná Ruda, 376397185
12.00 – vzpomínkové odpoledne s hudbou a občerstvením se koná u železnorudského Zámečku

12. 5. 2018 Pivní běh Jana Sekereše
SDH Hojsova Stráž /Hasičárna, 376 361 227
13.00 – tradiční akce v Hojsově Stráži,
ostrý start ve 14.00 hod.

Nová fakta k tragédii amerických vojáků ve Zhůří

Koncem minulého roku byl zaslán na adresu starosty Železné Rudy, pana Michala Šnebergra dopis, který objasňuje identitu desátého zabitého amerického vojáka v boji, na konci války, který svedli příslušníci americké armády ve Zhůří. Informace, doplňující tragickou událost, při které padlo 10 mladých mužů, poskytl pan B. Balcar z Domažlic, který spolupracuje s americkým badatelem, historikem 2. jízdní průzkumné skupiny (2. kavalérie), Patrickem Biddym.

„Jedná se zřejmě o příslušníka 2. praporu 357. pluku 90. US pěší divize, kterým byl svobodník Harold Wood. 5. května 1945, kdy došlo k bitvě ve Zhůří, bylo hlášeno u celého pluku 10 zabitých příslušníků, z nichž 9 bylo, jako příslušníků 1. praporu 357. Pluku, uvedeno na pamětní desce ve Zhůří. 2. prapor, jehož příslušníkem v rotě G byl Harold Wood, ten den operoval ve stejném prostoru jako 1. prapor: Vysoké Lávky – Hůrka – Bor – Paseka – Gerlova Huť – St. Brunst – Zhůří – Stará Huť, jehož příslušníci padli do léčky ve Zhůří. Smrt svobodníka Wooda se tedy úzce vztahuje ke Zhůří. Je pravděpodobné, že došlo během bojových akcí k promíchání jednotek, a že se ocitl v sestavě 1. praporu a bojoval také ve Zhůří, příp. že ho zraněného někde v tomto prostoru objevili vojáci 1. praporu a s nimi dostal do Zhůří, kde se stal desátou obětí. V každém případě by si také zasloužil uvedení mezi zabitými příslušníky 357. pluku!“

Doplňme jen, že ještě za 2. světové války bylo Zhůří běžnou vesnicí, s osmdesáti domy a cca 600 obyvateli. 5. května 1945 byl ve vesnici sveden boj, jenž začal německou léčkou, do které padli američtí vojáci. Ztráty byly na obou stranách. Obyvatelé vesnice prchli již před střetem a ukryli se poblíž Zhůří. Několik domů vyhořelo, jiné byly poničeny, včetně kostela. V padesátých letech byla pak vesnice zlikvidována zcela, kostel odstřelen a zbylé domy byly rozstříleny tehdejší československou armádou. Na místě bývalé vesnice dnes stojí pomník padlým americkým vojákům, u kterého se každoročně pořádá vzpomínková slavnost k uctění jejich památky.

S využitím materiálů pana B. Balcara a archivu V. Chabra Redakce ZZ

Vzpomínka na zimu - Ledopád na trati Hojsova stráž - Železná Ruda.

OKÉNKO K SOUSEDŮM

Osterrit v Regenu

Tradiční velikonoční jízda v Regenu – Osterrit – byla i v letošním roce velkolepou přehlídkou koní z celého kraje. Avšak letošní, 61. ročník byl v něčem přeci jen výjímečný. Městem projelo neuvěřitelných 459 koní se svými jezdci. Byla to rekordní účast, a bylo nač se dívat. Krásné postroje koní, načesané hřívy i ohony, vyleštěná kopyta a pyšní jezdci, ženy i muži, děti i dospělí. Průvod se řadil již od rána, aby poté projel centrem města, kde byli jezdci uvítáni starostkou města, paní Ise Oswald a poté byla celebrována mše, jež byla zakončena požehnáním koní. Tradice jak se patří…

Redakce ZZ

Region Rotal-Inn není jen Bad Birnbach

Lázeňské městečko Bad Birnbach ležící kousek od našich hranic mezi řekami Dunaj, Rott a Inn v jihovýchodní části Dolního Bavorska nabízí pro své návštěvníky opravdu nádherné vyžití v tzv. venkovských lázních. Oproti sousedním větším lázeňským komplexům v Bad Füssingu a Bad Griesbachu je zde větší klid i pohoda, která je dána nejen menším a pohodovým městečkem Bad Birnbach, ale i nádhernou krajinou v celém zemském okrese Rotal-Inn. Tento region nabízí v současnosti pro své lázeňské hosty a turisty i další možnosti atraktivního trávení volného času.

Farmy a manufaktury přispívají k rozvoji regionu

V posledních létech dochází i k dalšímu rozmachu podnikání v tomto dříve chudém kraji. Zdejší politici si uvědomili, že zabránit odlivu mladých lidí z venkova lze dosáhnout jedině významnou podporou drobných podnikatelů. V oblasti zemědělství je ukázkovým příkladem rodina Riederer von Paar na statku Polting v Postmünsteru, kde již čtvrtá generace rozvíjí rodinnou tradici v rostlinné i živočišné výrobě a chovu domácích zvířat. Zvláště chov ovcí je zde vyhlášený. Jejich produkty jsou zásobeny prodejny a restaurace v celém regionu. Zdejší lidé nakupují regionální potraviny kvůli kvalitě a čerstvosti, ale zároveň tím pomáhají místním podnikatelům v jejich rozvoji.

Dalším příkladem místních podnikatelů je přírodní palírna Engel v Schönau, kde se mohou návštěvníci zúčastnit prohlídky manufaktury s výkladem a pestrým informačním programem o základech destilace, přípravě surovin a následného pálení. Mohou zde ochutnat místní pálenky a mošty, ale i se naučit míchat různé koktejly. Samozřejmě si mohou také nakoupit tyto produkty přímo v palírně.

Pro milovníky sladkostí je určitě nejatraktivnější návštěva hlavního města regionu Pfarrkirchen, kde sídlí místní vyhlášený cukrář pan Klaus Friedrich. Během více než hodiny Vás seznámí s výrobou své vyhlášené čokolády, fantastických pralinek a dalších sladkých pochutin. Vše je ruční výroba a jeho speciality chutnají opravdu skvěle. Pan Friedrich připravuje neustále další novinky a jezdí sbírat zkušenosti k výrobcům čokolád i do Švýcarska. Dokladem je řada jeho ocenění v Německu, ale i jinde v Evropě. Součástí výrobny je i útulná cukrárna a prodejna, kde můžete ochutnat skvělou kávu a výborné zákusky a na cestu se vybavit jeho specialitami.

Bad Birnbach se pyšní i veřejným busem bez řidiče

Lázeňské městečko Bad Birnbach se loni prezentovalo i unikátním projektem a tím je první bus bez řidiče, který byl loni na podzim uveden do provozu. Autobus jezdí v pravidelných intervalech a rozváží zdarma návštěvníky po městě a okolí.

Zdejší lázně byly otevřeny před více než čtyřiceti léty a podobně jako u sousedních lázní

i zde se při vrtech ropy narazilo na minerální pramen. První vrt byl proveden 21. 9. 1973, pramen se nalézá v hloubce 1618 m o teplotě 70 stupňů Celsia. Zdejší minerální voda je vhodná zejména při léčbě pohybové aparátu a v posledních létech se osvědčil i jako léčebný efekt při prevenci psychických poruch a stresu. Toto bylo prokázáno ve výsledcích studie univerzity Ludwig-Maximilians-Universität v Mnichově, se kterou lázně spolupracují.

Lázně Bad Birnbach mají v současné době 31 termálních bazénů o teplotě 26 – 40 stupňů Celsia. Raritou je venkovní 105 m dlouhý bazén s proudem a tryskami, který je za tmy osvětlen. Uvnitř je lákadlem solný bazén s 12 % soli. Ve vnitřních prostorách lázní jsou i bazény pro rehabilitaci, sauny, odpočinkové místnosti a prostory pro rehabilitační cvičení. Ve zdejším restaurantu i kavárně můžete ochutnat i jídla a produkty místní gastronomie.

Bližší informace naleznete na www.rottal-inn.de a také v Informačním centru Plzeňského kraje a Bavorska-ARBERLAND REGio GmbH, Náměstí Republiky čp. 17 v Plzni. Případně také na jejich portálu: www.bavorsko-cechy.eu a mailové adrese: info.plzen@bavorskelesy.cz. Kontaktní osobou je paní Simona Fink.

Jaroslav Marian
Foto: Lázně Bad Birnbach

Ochotníci zabodovali

Velký aplaus sklidil Ochotnický spolek Železná Ruda na premiéře hry Marca Camolettiho Láska, sex a žárlivost. Zaplněná aula základní školy viděla opravdu skvělé herecké výkony, jež předvedli, pod režijním vedením Miroslava Ševčíka a Hany Podlešákové, všichni herci. Komedie o manželství, nevěře a lžích byla příjemným zpestřením jarních svátků. Lze jen obdivovat všechny aktéry, kteří na scéně i za scénou předvedli fantastický výkon.

Redakce ŽZ

Jízda přes louži - Špičák 2018

SPORT

Úspěchy mladých šumavských lyžařů pokračovaly i v březnu

O výsledcích mladých závodníků ze Železnorudska na republikové úrovni v průběhu ledna a února jsme vás informovali v minulém vydání. V březnu přišly ještě další úspěchy, když Nicole Zemanová z SA Špičák zvítězila ve vyřazovacím závodě na Mistrovství České republiky a předjela celou špičku ČR v kategorii mladších žákyň, o rok starších. Adam Maxa z SA Špičák byl třetí v OSL a umístil se v celkovém hodnocení seriálu závodů RKZ – Poháru České pošty na výborném šestém místě. Dobrých výsledků v silné konkurenci dosáhli i další, z nichž nejlepší výsledky měli bratři Malých z Tatranu Železná Ruda – Martin dosáhl svého nejlepšího výsledku 10. místem v alpské kombinaci a Jan 17. místem v OSL. V této disciplíně se dařilo nejlépe i dalším. Nejlepším umístěním Elišky Zíkové ze So Špičák bylo její 15. místo, Jirky Ševčíka 18. místo, Emy Vanišové 26. místo, a Katky Altmanové 36. místo /všichni SA Špičák /. Dalšímu šumavskému talentu – Kristině Lebové se dařilo v barvách SC Zwiesel, když se kvalifikovala za Bayerwald celkově desátým místem, přičemž ve svém ročníku byla druhá. Na mistrovství celého Německa v nesmírně kvalitní konkurenci získala celkově 30 místo a ve svém ročníku byla desátá. V ještě větší konkurenci předních žáků z různých koutů světa startovala Kristina v rakouském Zauchensee a dosáhla krásných umístění na třináctém a patnáctém místě ze 70 závodnic. Za pozornost stojí též výkony Davida Jandy z SA Špičák, který skončil v Zauchensee na skvělém třetím místě a stačil ještě získat kromě dvou vítězství v Šumavském pohárku ještě dvě vítězství v Krušnohorském pohárku. V Zauchensee se ještě na velmi dobrém 21. místě umístila Valentina Brůhová z SA Špičák.

Nejmladší závodníci zápolili vydatně v tradičním Šumavském pohárku. V něm se letos podařilo odjet rekordní počet sedmi závodů. K celkovým výsledkům pohárku je nutno poznamenat, že umístění závodníků, kteří reprezentovali náš kraj v republikových závodech nebo mezinárodních závodech je ovlivněno tím, že termíny pohárku jim s těmito závody kolidovaly, a tudíž nemohli odjet dostatečný počet závodů v Šumavském pohárku. Nicméně v Pohárku startovalo mnoho dalších talentů, kteří se budou do republikových závodů zapojovat postupně v nejbližších letech a určitě budou velmi úspěšní. Zapamatujte si jejich jména z výsledkové listiny celkového hodnocení pohárku, kterou vám přinášíme níže. Pro stručnost zveřejňujeme jména medailistů a na dalších místech jmenujeme závodníky ze šumavských oddílů, kteří se umístili do desátého místa.

Kategorie do osmi let

1 SCHEJBALOVÁ Lucie 2010 Ski klub Ž.Ruda
2 HLADÍKOVÁ Alexandra 2010 SA Špičák
3 PETLACHOVÁ Adéla 2010 Ski klub Ž.Ruda
4 ČÁSTKOVÁ Zora 2010 Ski klub Ž.Ruda
6 JANDOVÁ Lucie 2010 SA Špičák
8 VALLIŠOVÁ Lenka 2011 Ski klub Ž.Ruda
9 ŠIMÁKOVÁ Barbora 2011 Ski klub Ž.Ruda

1 LEBA Benjamin 2011 SA Špičák
3 DRNEC Matouš 2010 SA Špičák
4 URBÁNEK Lukáš 2011 SA Špičák
5 SVÍTIL David 2010 Ski klub Ž.Ruda
6 MACEK Šimon 2011 SA Špičák

Kategorie do 10 let

1 ČÁSTKOVÁ Agáta 2008 Ski klub Ž.Ruda
2 TOBIÁŠOVÁ Emma 2008 TJ Tatran Ž.Ruda
3 GARBOVÁ Rozálie 2009 Ski klub Ž.Ruda
4 MATĚJKOVÁ Emma 2008 Ski klub Ž.Ruda
5 ŠIMÁKOVÁ Veronika 2009 Ski klub Ž.Ruda
9 LEHEČKOVÁ Nikola 2009 Ski klub Ž.Ruda
1 LEHKÝ Šimon 2008 TJ Tatran Železná Ruda
2 HRBÁČEK Matyáš 2008 SK Arnika Plzeň
3 DLOUHÝ Vítek 2008 SA Špičák
4 SVÍTIL Štěpán 2008 TJ Tatran Železná Ruda
10 ČADEK Jakub 2008 TJ Tatran Železná Ruda

U12

1 HRBÁČKOVÁ Adéla 2006 SK Arnika Plzeň
2 EISMANOVÁ Tereza 2006 TJ Slavoj Plzeň
3 BRŮHOVÁ Valentina 2007 SA Špičák
4 LEBOVÁ Kristina 2007 12 12 24 So Špičák
7 NOVÁČKOVÁ Tereza 2007 Ski klub Ž.Ruda
8 HOJÁKOVÁ Sylvie 2007 SA Špičák

1 PRÜHER Vojtěch 2006 SKI-CLUB LIPNO
2 SCHEJBAL Jan 2007 Ski klub Ž.Ruda
3 JANDA David 2007 SA Špičák
5 PETLACH Lukáš 2007 Ski klub Ž.Ruda
6 MAXA David 2006 SA Špičák
7 ŠPIČÁK Jakub 2006 SA Špičák
8 ŠEVČÍK Štěpán 2006 SA Špičák
9 MACALÍK Šimon 2007 TJ Tatran Železná Ruda
10 MAJER Adam 2007 Ski klub Ž.Ruda

Dívky do 12 let - Eismanová, Hrbáčková, Brůhová, Trůková.

Kluci do 12 let - Prüher, Janda, Maxa, Štětka.

Kategorie do 14 let

1 MATĚJOVIČOVÁ Eva 2005 Sokol Špičák
2 NOVÁČKOVÁ Karolína 2005 TJ Slavoj Plzeň
4 SAILEROVÁ Magdalena 2005 Sokol Špičák
5 ZEMANOVÁ Nicole 2005 SA Špičák
7 ALTMANOVÁ Kateřina 2004 SA Špičák
7 MATOUŠOVÁ Štěpánka 2005
10 VANIŠOVÁ Ema 2005 SA Špičák

1 HLADÍK. Adam 2005 SA Špičák
2 ŠPIČÁK Vojtěch 2004 SA Špičák
3 ANDĚL Jakub 2005 TJ Slavoj Plzeň
5 KRÁL Tomáš 2004 Sokol Špičák
6 MAXA Adam 2004 SA Špičák
10 ŠEVČÍK Jiří 2004 SA Špičák

Kategorie do 16 let

1 HAJŽMANOVÁ Kateřina 2003 TJ Slavoj Plzeň
2 TOLAROVÁ Dominika 2002 Sokol Špičák
3 ČERVENÁ Natalie 2003 Sokol Špičák

1 ČIHOVSKÝ Šimon 2003 SKI-CLUB LIPNO
2 MALÝ Martin 2003 TJ Tatran Ž.Ruda
3 LINHART Adam 2002 TJ Slavoj Plzeň
4 KORYŤÁK Kristián 2002 SA Špičák
5 RUML Matěj 2002 SA Špičák
7 MALÝ Jan 2002 TJ Tatran Ž.Ruda
9 MATĚJOVIČ Filip 2002 Sokol Špičák

K celkovým výsledkům Pohárku je nutno poznamenat, že umístění závodníků, kteří reprezentovali náš kraj v republikových závodech je ovlivněno tím, že termíny pohárku jim kolidovaly s republikovými závody a tudíž nemohli odjet dostatečný počet závodů v Šumavském pohárku. To ovšem nesnižuje výkony pravidelných účastníků, z nichž někteří dosahují již výborné techniky, což se projevilo zejména na vyrovnaných výsledcích třech až pěti závodníků v každé kategorii. Unikátní serii šesti vítězství zaznamenala v kategorii do osmi let Lucie Schejbalová! Po čtyřech vítězstvích dosáhli Agáta Částková a Vojtěch Prueher, po třech Šimon Lehký a Eva Matějovičová. Za dobré výsledky je třeba pochválit závodníky, trenéry i rodiče a poděkovat organizátorům závodů i pracovníkům areálů, kteří připravili tratě a umožnili konání závodů. Na dalších fotografiích, které jsou vesměs z paralelního závodu na Belvederu a jejichž autorem je Václav Červený si můžete najít část z nejúspěšnějších závodníků sezony.

Jarda Frič

Dívky do 14 let - Altmanová, Zemanová, Řehoušková, Vanišová.

Dívky do 10 let

Sestry Částkovy

Kristina Lebová Zauchensee

Nový sportovní areál v Sušici

Přemýšlíte, jak nejlépe strávit svůj volný čas? Už nemusíte, našli jste ideální místo pro svůj odpočinek. Přijďte se odreagovat od všedních starostí do jednoho z nejnovějších zábavních areálů na Šumavě a zažijte spousty uvolnění, radosti a zábavy. V objektu naleznete:

- bazén,
- sauny,
- fitness,
- zimní stadion,
- lezecká stěna.

V těsné blízkosti se nachází cyklostezka, která vede podél řeky Otavy a je rájem běžců a in – line bruslařů.

Co všechno na vás bude čekat v bazénu?

- příjemná relaxace v jedné ze dvou vířivek,
- nezapomenutelná jízda na tobogánu se samostatným dojezdovým korytem,
- spousta radosti, kterou zažijete v zábavním bazénku s vašimi dětmi
- pro ty nejmenšími brouzdaliště
- můžete si také zaplavat v samostatném plaveckém bazénu se startovními bloky,
- a ve finské nebo parní sauně si odpočinete od starostí všedních dní a pomůžete svému zdraví.

Chcete se raději odreagovat „na suchu“? Navštivte naši fitness část, skládající se z posilovny a cvičebních sálů, kde probíhají skupinová cvičení. Stačí si jen vybrat cvičení, které je pro Vás nejlepší a zarezervovat se přes rezervační systém https://sportoviste-susice.isportsystem.cz/.

V letním období je na zimním stadionu víceúčelová sportovní plocha, kterou můžete využít pro halové sporty, kde si zarezervujete prostor jen pro sebe. Plocha je také ideální pro trénink in-line bruslení.

Lukáš Hamák, ředitel Sportoviště města Sušice

Oslava osvobození Železné Rudy u městského zámečku

Všechny občany Železné Rudy a návštěvníky zveme na

oslavu osvobození Železné Rudy americkou armádou,

která se koná v sobotu 5. května 2018 od 12 hod.

Hudba a občerstvení zajištěno. ***Srdečně zve Železnorudský klub***

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČRE 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj, www.facebook.com/ZeleznorudskyZpravodaj
Redakční rada: Václav Chabr, Světluše Chabrová, příjem inzerce: Milan Kříž (místostarosta) e-mail: kriz@zeleznaruda.cz;
e-mail redakce: redakceZZ@email.cz.
Náklad: 800 výtisků. Uzávěrka 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.